

Kl. 14:37
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Tak til ministeren. Fru Marion Pedersen som ordfører.

(Ordfører)

Marion Pedersen (V):

Vi har tidligere i dag i ca. 3 timer førstebehandlet en ændring af lov om sygefravær. Derfor vil jeg gerne starte med igen at understrege, at det er helt afgørende, at man på sygefraværsområdet forholder sig ansvarligt til de problemer, der foreligger, og det er trepartsaftalen om en styrket sygefraværssindsats et glimrende eksempel på. Det er en aftale, hvor det overordnede formål er en markant nedbringelse af sygefraværet, der både er til gavn for den enkelte sygemeldte og for samfundet som helhed. Det er en ansvarlig aftale, fordi den indeholder en styrket beskæftigelsesrettet indsats, som skal hindre, at den syge mister fodfæste på arbejdsmarkedet, og som skal sikre den syge tilknytning i form af den nødvendige hjælp, støtte og de nødvendige tilbud, som tilpasses den enkelte syges forudsætninger og behov.

Jeg synes, at det er en aftale, som er ambitiøs, fordi der udvises vilje og mod til at tænke anderledes, og fordi man retter fokus fra et passivt til et aktivt sygeforløb, som giver mulighed for, at den syge hurtigere kan vende tilbage til arbejdet.

Om dette beslutningsforslag om ophævelse af varighedsbegrænsningen af sygedagpengene kan jeg derimod kun sige, at det hverken demonstrerer ansvarlighed eller en hensigtsmæssig løsning til bekæmpelse af sygefraværet. Det vil tværtimod have den stik modsatte effekt, fordi vi risikerer at tilsidesætte fokus på den aktive indsats, som er altafgørende, hvis vi skal gøre os nogen forhåbninger om at nedbringe sygefraværet. Vi ved jo, at det bliver sværere og sværere, jo længere tid man er syg og væk fra arbejdsmarkedet. Derfor vil en ophævelse af varighedsbegrænsningen ikke reducere sygefraværet, men derimod fastholde mange flere i langtidssygemeldinger. Det vil på ingen måde hjælpe dem til at komme tilbage på arbejde.

Jeg vil også gøre opmærksom på en anden grund til, at dette beslutningsforslag er uansvarligt. Forslaget vil medføre en merudgift på omkring 300 mio. kr., og dette beløb fremgår, så vidt jeg har kunnet læse, ikke af Socialdemokratiets finanslovsforslag, selv om de er medforlagsstillere.

Det kan også undre, at de forslagsstillende partier på denne måde endnu en gang underkender den trepartsaftale, der er indgået i september sidste år.

Til sidst vil jeg gerne understrege, at det er helt i orden at være syg; sygdom er trods alt hver mands herre. Men det er ikke i orden for hverken arbejdsgiver eller kommune bare at se passivt til. Det afgørende er, at der sættes tidligt ind gennem dialog og respekt for den syges situation for at undgå de lange sygeperioder og udstødelse fra arbejdsmarkedet, som det ofte medfører. Det kan kun lade sig gøre, hvis vi som politikere viser ansvarlighed og udstikker de nødvendige rammer, der muliggør, at fokus rettes fra et passivt til et aktivt sygdomsforløb.

Med det fremsatte beslutningsforslag vil man derimod lade den syge sejle sin egen sø. Venstre kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Da Det Konservative Folkepartis ordfører desværre ikke kunne være til stede mere i dag, har jeg lovet at meddele, at Det Konservative Folkeparti heller ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Tak til ordføreren. Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 14:41

Line Barfod (EL):

Jeg forstår simpelt hen ikke det, fru Marion Pedersen siger, at det her forslag er uansvarligt. Vi kan tage et menneske, f.eks. en kvinde, som har arbejdet hårdt hele sit liv, som har betalt skat, betalt a-kasse og betalt alt det, hun skulle, og har gjort, hvad hun skulle. Så bliver hun syg, får en blodprop, og så skal hun have hjælp, afklaring, genoptræning osv. i et langt forløb. Der er altså nogle former for sygdomme, hvor det tager lang tid at få den fornødne afklaring, og hvor der går lang tid, før man ved, hvilke muligheder folk har for at klare om ikke et normalt job, så et fleksjob. Det tager lang tid. Så hun ryger ud over kanten, ud over den varighed, der er, også med den mulighed for forlængelse, der er.

Hvorfor synes fru Marion Pedersen, at det er uansvarligt at hjælpe hende, så hun kan blive ved med at have penge til at betale sine boligudgifter, til at købe mad til sig selv og sit barn osv.? Hvori ligger det ansvarlige? Hun bliver ved med at få den fornødne hjælp fra sundhedsvæsenet til genoptræning i forhold til sygdom osv., så hvorfor er det uansvarligt at sikre, at hun også har penge til husleje og til mad?